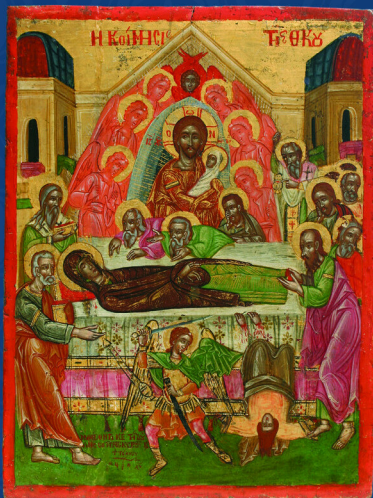

ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΩΝ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΩΝ
ΚΑΝΘΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΦΟΥ
ΠΑΦΟΣ 2023

Η Κοίμησις της Θεοτόκου, 18ου αιώνα,
Μουσείο Επισκοπής Αρσινόης.

ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΩΝ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΩΝ
ΚΑΝΟΝΩΝ

(ΜΙΚΡΟΥ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ)

ΕΙΣ ΤΗΝ
ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΦΟΥ
ΠΑΦΟΣ 2023

Ιησούς Χριστός, 16ου αιώνα,
Μουσείο Επισκοπής Αρσινόης.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Εδώ και καιρό είχα την επιθυμία να εκδώσουμε τον Μικρό και Μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα προς την Υπεραγία Θεοτόκο λόγω της ανάγκης για ένα βιβλιαράκι τσέπης, εύχρηστο στους πιστούς για να μπορούν να συμμετέχουν στις παρακλήσεις του Δεκαπενταυγούστου, όπου κάθε απόγευμα από την 1ην Αυγούστου μέχρι τις παραμονές της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου (15 Αυγούστου) ψάλλονται στους ναούς μας, αλλά και για όλο τον χρόνο.

Ο Μικρός και ο Μεγάλος Παρακλητικός Κανόνας προς την Υπεραγία Θεοτόκο, που ψάλλονται εναλλάξ αυτές τις μέρες, είναι από τους ωραιότερους ύμνους που γράφτηκαν προς την Μητέρα του Θεού και μητέρα όλων μας. Κατά την Μεγάλη Τεσσαρακοστή, που μας προετοιμάζει για το Πάσχα, την Ανάσταση του Κυρίου μας, ψάλλουμε κάθε Παρασκευή τους Χαιρετισμούς και τον Ακάθιστο Ύμνο προς την Παναγία μας. Η Παναγία είναι αυτή που μας οδηγεί προς τον Χριστό

που είναι το «Φως του κόσμου» (Ιωάν. 9,5) και «η Ζωή και η Ανάσταση» (Ιωάν. 11,25). Με αυτό τον τρόπο μας βοηθούν αυτοί οι ύμνοι, οι προσευχές να γίνουμε μέτοχοι της Αναστάσεως, της Ζωής και του Φωτός. Κατά τον ίδιο τρόπο, για το «Μικρό Πάσχα του καλοκαιριού», όπως αποκαλούμε πολλές φορές την εορτή της Κοίμησης της Παναγίας μας, μας προετοιμάζουν οι δύο Παρακλητικοί Κανόνες για να μπορούμε να μετέχουμε και εμείς της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, που όπως και ο υιός της ο Χριστός, τάφηκε, αναστήθηκε και αναλήφθηκε στους Ουρανούς, το ίδιο έγινε και σε Αυτήν, κατά τον Άγιο Νικόδημο τον Αγιορείτη και άλλους μεγάλους πατέρες της Εκκλησίας μας¹. Έτσι και εμείς θα πρέπει να έχουμε πνευματική - μυστηριακή ζωή και μαζί με τις ικεσίες προς την Υπεραγία Θεοτόκο να αξιωθούμε να γίνουμε κοινωνοί της Αναστάσεως και Αναλήψεως – Θεώσεως.

¹ Οσίου Νικοδήμου Αγιορείτου, *Εορτοδρόμιον. Ήτοι ερμηνεία εις τους ασματικούς κανόνας των Δεσποτικών και Θεομητορικών εορτών*, Ορθόδοξος Κυψέλη, τμ. Γ', Θεσσαλονίκη 2002, σ. 330-333.

Η Παναγία μας, με τη μετάστασή της στον Ουρανό, είναι κοντά στον Υιό της, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, και μεσιτεύει συνεχώς για εμάς. Ο Χριστός ανύψωσε την Παναγία μας, η οποία είναι ο επίγειος ουρανός, από την γη στον Ουρανό. Αν και «μετέστη εκ γης προς ουρανόν», δεν εγκατέλειψε τα παιδιά της στη γη. Όπως κάθε παιδί, που όταν θέλει κάτι τρέχει στη μητέρα του και με επιμονή το ζητάει, και η μητέρα μέσα από την αγάπη της του δίνει ό,τι καλύτερο, έτσι και η Παναγία μας, όταν εμείς μέσα από τους Χαιρετισμούς της και τις Παρακλήσεις της αιτούμαστε καθημερινά τη σωτηρία μας και την άμεση βοήθεια, προστασία και σκέπη της σε κάθε μας ανάγκη, θλίψη και ασθένεια, μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι ως Μητέρα μας θα μας χαρίσει το μέγιστο.

Εορτή της Κατάθεσης της
Τιμίας Εσθήτος της Θεοτόκου
2 Ιουλίου 2023

Με πατρικές ευχές,
† ό Πάφου Τυχικός

Παναγία η Ελεούσα, 16ος αιώνας,
Δρύνια, Επισκοπή Αρσινόης.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΝ

(Ψαλλομένη ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψῃ ψυχῆς. Ποίημα
Θεοστηρίκτου Μοναχού· κατ' ἄλλους δὲ, Θεοφάνους)

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπι-
σαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι
οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι
κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνω-
σεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκο-
τεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ'
ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν

σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθύς τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ·

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὰ τροπάρια

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλῆθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτίμεθα.

Δόξα... (Τοῦ Ναοῦ)

Καὶ νῦν...

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν

ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σφῶζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δει-
νῶν.

Ψαλμὸς ν' (50)

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλυνόν
με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν
τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρ-
τίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθει-
αν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σο-
φίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ,
καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινω-
μένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλει-
ψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,

καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος. Ἦχος πλ. δ΄.
Ὡδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἕσωμεν.

Τροπάρια

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δόξα...

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Καὶ νῦν...

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργὲ Κύριε καὶ τῆς Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σὺ με στερέωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη φιλάνθρωπε.

Τροπάρια

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι Σέ, Θεογεννητορ Παρθένε· σὺ με κυβέρνησον πρὸς τὸν λυμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν ταραχὸν καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Δόξα...

Εὐεργέτην τεκοῦσα τὸν τῶν καλῶν αἵτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυ-
σον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ
τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Καὶ νῦν....

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις καὶ νοσεροῖς πάθεισιν
ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον·
τῶν ἰαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆ σε γινώσκω θησαυ-
ρὸν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου,
Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ
καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστα-
σίαν.

Επίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεο-
τόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ ἱερεὺς τὴν δέξιν·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς... **κλπ.**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἑλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρμός.

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχόν, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνόν κυήσασα καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Δόξα...

Απολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον ἀναμέλλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Καὶ νῦν...

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλάνθρωπε.

Τροπάρια

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εμπλῖσον, Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκίρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε Ἄγνη, ἢ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Δόξα...

Λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ φῶς τεκοῦσα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Καὶ νῦν...

Γῶσαι, Ἄγνη, τῶν παιθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Ῥδὴ ς'. Ὁ εἰρμός.

Τὴν δέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς, ὃ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παιθῶν μου ῥυθιῆναί με.

Δόξα...

Ως τεῖχος καταφυγῆς κεκτίμεθα καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ἐὼ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς τῶν παιθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Καὶ νῦν...

Εν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Α΄ χραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μπτρικὴν παρρησίαν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς... **κλπ.**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιπτὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Α΄ Ἀντίφωνον. Ἦχος δ΄

Εἴκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ’ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. **(δίς)**

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. **(δίς)**

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑφοῦται, λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Αγίω Πνεύματι ἀναβλύξει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δίς)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου μνησθήσομαι ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ὁ ἱερεύς·

Καὶ ὑπὲρ του καταξιοθῆναι ἡμᾶς...

Σοφία. Ὁρθοί...

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν...

(α' 39-49, 56)

Ε ἔν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ· καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρὶ μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαὶ ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... Ὕψος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νύν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειπον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειπον τὸ ἀνόμημά μου.

Ὕψος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνη προστα-
σία, Παναγία δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν
τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ
δύναμαι τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην
οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος πά-
ντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω
πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προ-
στασία τῶν πιστῶν, μί μου παρίδης τὴν δέησιν,
τὸ συμφέρον ποίησον.

Ἔτερα Θεοτοκία.

Οὐδεις προστρέχων ἐπὶ σοί κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χεμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ὁ ἱερεύς·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Ὁ ἱερεύς·

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας καταπτήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνί ποτε τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελπτὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνή, δυσώπησον ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Δόξα...

Θησαυρὸν σωτηρίας καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κύησασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας καὶ θύραν μετανοίας τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν...

Σωμάτων μαλακίας καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ῥδὴ ν'. Ὁ εἰρημός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδης Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαμιλές ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε, Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Δόξα...

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρούεις καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Καὶ νύν...

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ εἰρημός.

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν οἱ διὰ σοῦ
σεσωσμένοι, Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἄσωμάτοις
χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ροῖόν μου τῶν δακρῦων μὴ ἀποποιήσης, ἢ
τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον
ἀφηρηκότα, Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον, Παρθέ-
νε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς
ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λμὴν καὶ προστασία τῶν σοὶ προσφευγόν-
των γενοῦ, Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαν-
τον, καταφυγή τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Δόξα...

Φωτὸς σου ταῖς ἀκτίσι λάμπρυνον, Παρ-
θένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα,
τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Καὶ νῦν...

Κακώσεως ἐν τόπῳ τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια

Αῴξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀεμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρωτέραν λαμπρόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Απὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα με-

σιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· Ὡ Δέσποινα τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ῥοδὴν νῦν τῆ πανυμνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς· μετὰ τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Αῶλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Εἶτα·

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς

ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας

ἢ τὰ παρόντα τροπάρια.

Ἦχος πλ. β'

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι

τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθῆμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεπον καὶ νῦν, ὥς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλνν ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχίσωμεν, ῥυσθίημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ὁ ἱερεύς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελ-

φόητος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόφρων Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικει-

μένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Εἶτα τὰ τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθὴ, τῶν καταφυγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ·

ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, ἀεὶ μεσιτεῖαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὄθεν σοι προσπίπτομεν· ῥῦσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

ᾠμοιον

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παρακλήσις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις, Ἄχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

ᾠχος πλ. δ΄

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ᾠχος β΄

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15 Αὐγούστου εἴθιστα
ἵνα ψάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων,
τὰ ἐπόμενα Ἑξαποστειλάρια.

Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Απόστολοι, ἐκ περάτων συναθροισθέντες
ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ κηδεύσατέ
μου τὸ σῶμα· καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλα-
βέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων
ἡ χαρὰ, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε
Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν
αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω πρὸς τὸν φιλόανθρωπον
Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις ἐνώπιον
τῶν Ἀγγέλων· παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθη-
σόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα πῶς γαλουχεῖς
τὸν Δεσπότην;

Ὁ ἱερεύς·

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Παναγία Χρυσοπολίτισσα, αρχές 17ου αιώνα,
Ιερά Μητρόπολις Πάφου.

Η Κοίμησις της Θεοτόκου, 1540,
Ιερά Μονή Παναγίας Τροοδίτισσας.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΝ

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δοῦκα τοῦ Λασκάρεως.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπι-
σαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου,
εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ
εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι
οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι
κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνω-
σεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκο-
τεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ'
ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία
μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν
πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν

σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθύς τὸ Θεὸς Κύριος μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ·

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς,

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Εἶτα τὰ τροπάρια

ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα... (Τοῦ Ναοῦ)

Καὶ νῦν...

Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν

ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σου·
σοὺς γὰρ δούλους σφῆξαι αἰεὶ, ἐκ παντοίων δει-
νῶν.

Ψαλμὸς ν' (50)

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με
ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου
καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου,
καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνο-
μίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσπησέ με
ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλω-
σάς μοι. ῤαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσο-
μαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλ-
λιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον
τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ
πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν κα-
θαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές

ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Αῤημαπλάτην Φαραῶ ἐβύθισε τερατουργοῦσα ποτέ Μωσαϊκὴ ῥάβδος σταυροτύπως πλῆξασα καὶ διελοῦσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ

φυγάδα πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν ἄσμα τῷ Θεῷ
ἀναμέλποντα.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Των λυπηρῶν ἐπαγωγᾷ χειμάζουσι τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, καὶ συμφορῶν νέφη τὴν ἐμὴν καλύπτουσι καρδίαν, Θεονύμφευτε, ἀλλ' ἢ φῶς τετοκυῖα τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον, λάμπρον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσμενῶν καὶ συμφορῶν βίου λυτρωθεῖς, Πανάχραντε, τῇ κραταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμῶ, μεγαλύνω τὴν ἀμετρόν σου συμπάθειαν καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Δόξα...

Νῦν πεπορθῶς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν, καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω, Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ στενάζω, μὴ με παρίδῃς τὸν ἄθλιον, τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καὶ νῦν...

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανότατα τὰ μεγα-
λεῖα τὰ σά· εἰμὴ γὰρ σὺ, Κόρη, πάντοτε
προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ καὶ
Θεῷ σου, τὶς ἐκ τοσοῦτου με κλύδωνος καὶ δει-
νῶν κινδύνων ἐρῶύσατο.

Ἔδῃ γ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος ὀροφουργὲ Κύριε καὶ τῆς
Ἐκκλησίας Δομῆτορ, σὺ με στερέεωσον ἐν
τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἴπορήσας ἐκ πάντων ὀδυνηρῶς κράζω σοι·
πρόφθασον, θερμὴ προστασία, καὶ σὴν βο-
ήθειαν δὸς μοι τῷ δούλῳ σου τῷ ταπεινῷ καὶ
ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερ-
μῶς.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εἴθαυμάστωσας ὄντως νῦν ἐπ' ἐμοὶ, Δέσποι-
να, τὰς εὐεργεσίας σου, Κόρη, καὶ τὰ ἐλέη
σου· ὅθεν δοξάζω σε καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω
τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον κηδεμονίαν σου.

Δόξα...

Καταιγίς με χειμάζει τῶν συμφορῶν, Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖα καταποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα χεῖρά μοι δὸς βοήθειας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις καὶ προστασία μου.

Καὶ νῦν....

Αληθῆ Θεοτόκον ὁμολογῶ, Δέσποινα, σὲ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζωος, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ ἄδου πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες εἰς γῆν με ῥεύσαντα.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὁ ἱερεὺς τὴν δέξιν·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς... **κλπ.**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἑλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ εἰρημός.

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικούς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφίτη Ἀββακούμ σοι κραυγάζω· τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλόανθρωπε.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ ποῦ λοιπόν ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; ποῦ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθῆσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεις τοῦ βίου καὶ ζάλαις οἴμοι! κλονούμενος; εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προστρέχω τῇ σκέπῃ σου, σῶσον με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ποταμὸν τὸν γλυκερὸν τοῦ ἑλέους σου, τὸν πλουσίαις δωρεαῖς δροσίσαντα τὴν πα-

ναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε, ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπτῃ σου, σῶσόν με.

Δόξα...

Σὲ τὴν ἀγνήν, σὲ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπτῃν κραταιάν, ὄπλον σωτηρίας· μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπὶς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Καὶ νῦν...

Πῶς ἐξειπεῖν σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσομαι τοὺς ἀμέτρους οἰκτιρμοὺς, ᾧ Δέσποινα, τοὺς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν δεινῶς πυρουμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; ἀλλ' ὦ τῆς σῆς προνοίας καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Ῥδὴ ε'. Ὁ εἰρμός.

Τῖνα τί με ἀπώσω ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐχαρίστως βοῶ σοι· χαῖρε, Μητροπάρθενε, χαῖρε, Θεόνυμφε· χαῖρε, θεία σκέπη· χαῖρε, ὄπλον καὶ τεῖχος ἀπόρητον· χαῖρε, προστασία καὶ βοηθὲ καὶ σωτηρία τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων ἐκ πίστεως.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ μισοῦντες με μάτην βέλεμνα καὶ ξίφη καὶ λάκκον νῦτρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι μου, καὶ καταβιβάσαι πρὸς γῆν, Ἄγνη, ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Δόξα...

Απὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι, καὶ τῆ σῆ δύναμει ἐν τῆ σκέπη σου φύλαξον ἄτρωτον ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων καὶ μισούντων με, Κόρη πανύμνητε.

Καὶ νῦν...

Τὶ σοι δῶρον προσάξω τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧνπερ ἀπήλαυσα τῶν σῶν δωρημάτων καὶ

τῆς σῆς ἀμετρῆτου χρηστότητος; τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμολογῶ καὶ μεγαλύνω σοῦ τὴν ἀμετρον πρὸς με συμπάθειαν.

Ῥδὴ ς'. Ὁ εἰρμός.

Τὴν δένσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ νέφη, τῶν λυπηρῶν ἐκάλυψαν τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσί μοι, Κόρη, ἀλλ' ἡ γεννήσασα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν τῇ ἐμπνεύσει τῆς θείας πρεσβείας σου.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα καὶ τῶν νόσων ἰατρὸν σε γινώσκω, καὶ παντελεῖ συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς ταχινὴν καὶ ὄξειαν ἀντίληπιν.

Δόξα...

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους καὶ τὴν βρῦσιν τῶν ἀπειρῶν θαυμάτων καὶ τὴν πηγὴν τὴν ἀένναον ὄντως τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου, Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Καὶ νῦν...

Ε'κύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον, Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν καταπιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐρομί σε βοηθὸν καὶ διώκτην καὶ ῥύστην, Πανάχραντε.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Αᾗχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μπτρικὴν παρρησίαν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς... **κλπ.**

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον. ᾠχος β΄.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιπτήν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Α΄ Ἀντίφωνον. ᾠχος δ΄

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. (δύς)

Οὐ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δύς)

Δόξα...

Αγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑφοῦται, λαμπρύνεται τῇ Τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Αγίω Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. (δὶς)

Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τοῦ ὀνόματός σου μνησθήσομαι ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ὁ ἱερεὺς·

Καὶ ὑπὲρ του καταξιοθῆναι ἡμᾶς...

Σοφία. Ὁρθοί...

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν...

(ὶ' 38-42, ια' 27-28)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπέ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ

εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα... ᾠχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νύν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνῃ προστασία, Παναγία δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν

τοῦ ἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι τῶν δαμώνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Ἔτερα Θεοτοκία.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χευμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ὁ ἱερεύς·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

Ὁ ἱερεύς·

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία...

Ὁ χορός· Ἀμίν.
Ὡδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φῶς ἡ τεκοῦσα, Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἁμαρτημάτων φωταγώγησον σύ, φωτὸς οὖσα δοχεῖον τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σκέπη γενοῦ καὶ προστασία καὶ ἀντίληψις καὶ καύχημα, Παρθέने, γυμνωθέντι μοι νῦν ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύναμις καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Δόξα...

Ο ἤλι ψυχῆ καὶ διανοίᾳ καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν μεγάλων χαρισμάτων· ἀλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος καὶ ἀπειρῶν σου θαυμάτων!

Καὶ νῦν...

Βλέπον ἰλέω ὄμματί σου καὶ ἐπίσκεψαι τὴν
κάκωσιν ἣν ἔχω, καὶ δεινῶν συμφορῶν καὶ
βλάβης καὶ κινδύνων καὶ πειρασμῶν με λύτρω-
σαι ἀμετρήτῳ σου ἔλεει.

Ῥδὴ ν'. Ὁ εἰρημός.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα καὶ ἐν βάτῳ
πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου τῷ Μωϋσῆ μυσ-
τήριον γνωρίσαντα Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σπλάγχνα ἔλεους σου, Παρθένε, μὴ
παρίδης, σεμνή, ποντούμενόν με σάλῳ βι-
ωτικῶν κυμάτων, ἀλλὰ δίδου μοι χεῖρα βοήθειας
καταπονουμένῳ κακώσεσι τοῦ βίου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὐρο-
σάν με, Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ
πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν, ἀλλὰ πρό-
στηθί μοι καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῆ κραταιᾷ σου
σκέπη.

Δόξα...

Εὐν ταῖς ζάλαις ἐφεῦρον σε λυμένα· ἐν ταῖς λύπαις χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν, καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ῥύστιν καὶ προστάτιν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Καὶ νῦν...

Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε, θεία καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε, χρυσὴ λυχνία, λαμπὰς ἄσβεστος· χαῖρε, τῶν παρθένων δόξα, καὶ μπτέρων ὠραῖσμα καὶ κλέος.

Ῥδὴ θ΄. Ὁ εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός ὤφθη τοῖς ἄνθρωποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διό σε, Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων ταξιαρχία μεγαλύνουσι.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην, Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποῖαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποῖαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποῖαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοη-

θόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι
καὶ ἐπὶ σὲ θαρρῶν κατέφυγον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμήσασθαι δυνατὸν μεγαλεῖα
τὰ σὰ, Θεονύμφευτε, καὶ τὸν βυθὸν τὸν
ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυ-
μάτων σου, τῶν τετελεσμένων διπνεκῶς τοῖς
πόθῳ σε τιμῶσι καὶ πίστει προσκυνοῦσιν ὡς
ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Δόξα...

Εἰς ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ καὶ γεραίρω
τὸ ἄμετρον ἔλεος καὶ τὴν πολλὴν δύνάμιν
σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς
ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῆ
τε καὶ καρδία καὶ λογισμῶ καὶ γλώσση πάντοτε.

Καὶ νῦν...

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πενιχράν, καὶ
κλαυθμὸν μὴ παρίδης καὶ δάκρυα καὶ στε-
ναγμόν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου, ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὰς
αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γάρ πάντα ὡς παν-
σθενοῦς Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι
μόνον πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινῶσιν.

Μεγαλυνάρια

Αΰξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀεμακάριστον καὶ παναμώμπτον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Απὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα· Ὡ Δέσποινα τοῦ κόσμου γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ᾠδὴν νῦν τῇ πανυμνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς· μετὰ

τοῦ Προδρόμου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων δυσώπει,
Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Α ἴλασα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προ-
σκυνούντων τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν,
τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ
ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Εἶτα·

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε
Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι
πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθη-
τι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον
τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς
ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ

ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς·

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας

ἢ τὰ παρόντα τροπάρια.

ᾠχος πλ. β΄

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα...

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθῆμεν, μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνη-

σθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὧς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν...

Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλνιν ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχίσωμεν, ῥυσθείμην διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

Ὁ ἱερεὺς·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πά-

ντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καί, διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Εἶτα τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα, καὶ σύ, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε

Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σὲ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, μή μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων, παρακαλῶ σε, Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Ὁ ἱερεὺς·

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...

Η Κοίμησις της Θεοτόκου, 19ου αιώνα,
Ιερά Μητρόπολις Πάφου.

Παναγία Θεοσκέπαστη, 19ος αιώνας,
Ιερός Ναός Παναγίας Θεοσκέπαστης, Κάτω Πάφος

Η Κοίμησις της Θεοτόκου,
τοιχογραφία. τέλη 12ου αιώνα,
Ιερός Ναός Αγίας Παρασκευής, Γεροσκήπου.

Φωτογραφία εμπροσθοφύλλου:
Η Κοίμησις της Θεοτόκου, 1768, Θελέτρια.